

วัวที่ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่งโดยสุพันธุศาสตร์

หากวัวไดอาร์ทีเป็นสัตว์ป่า พวกมันจะถูกจัดอยู่ในหมวดหมู่สัตว์ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง วัวไดอาร์ทีเพียง 1 ใน 180,000 ตัวในสหรัฐอเมริกามีความแตกต่างทางพันธุกรรม คนอื่นๆก็เหมือนพี่น้องกันโดยตรง

บทความนี้นำเสนอกรณีเชิงปรัชญาสำหรับ “การโต้แย้งเรื่องการผสมพันธุ์” โดยต่อต้านสุพันธุศาสตร์

พิมพ์เมื่อ 16 ธันวาคม 2024

การอภิปรายจริยธรรม
มุมมองที่สำคัญเกี่ยวกับสุพันธุศาสตร์

สารบัญ (TOC)

1. 🐄 วัวใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง

👾 มีวัวเพียง 50 ตัวที่ยังมีชีวิตอยู่จากมุมมองทางพันธุกรรม

2. 🤖 สารสำคัญของ การผสมพันธุ์

🙄 “เหมือนเอาหัวที่มเข้าไปในทวารหนัก”

3. ใครจะปกป้องวัว?

🛡️ ใครจะเป็นผู้ปกป้องธรรมชาติ?

วัวที่ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่งโดยสุพันธุศาสตร์

“มีวัวกี่ตัวในทุ่ง? แค่ 1 ใน 180,000 ตามพันธุกรรม!”

ในการเปิดเผยที่น่าตกใจซึ่งทำลายความเข้าใจของเราเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพ การวิเคราะห์ทางพันธุกรรมได้เผยให้เห็นถึงอันตรายร้ายแรงที่ปกปิดไว้ด้วยจำนวนที่แท้จริง ในขณะที่วัว 9 ล้านตัวเตร่ในทุ่งหญ้าของสหรัฐอเมริกา จากมุมมองทางพันธุกรรม มี วัว เพียง 50 ตัวที่ยังมีชีวิตอยู่

Chad Dechow – รองศาสตราจารย์ด้านพันธุศาสตร์โคนม – และคนอื่นๆ กล่าวว่าวัวมีความคล้ายคลึงกันทางพันธุกรรมอย่างมาก โดยขนาดประชากรที่มีประสิทธิภาพคือน้อยกว่า 50 ตัว หากวัวเป็นสัตว์ป่า นั่นจะทำให้พวกมันอยู่ในประเภทที่ **ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง สายพันธุ์**.

“มันเป็นครอบครัวสายเลือดใหญ่ครอบครัวหนึ่ง” ที่พูดว่า *Leslie B. Hansen* ผู้เชี่ยวชาญด้าน วัวและศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัยมินนิโซตา อัตราการเจริญพันธุ์ได้รับผลกระทบจากการผสมพันธุ์ และภาวะเจริญพันธุ์ของวัวลดลงอย่างมาก นอกจากนี้เมื่อมีการเลี้ยงดูญาติสนิท ปัญหาสุขภาพร้ายแรงก็อาจช่มช่อได้

(2021) วิธีที่เราเลี้ยงวัวกำลังทำให้พวกมันสูญพันธุ์

แหล่งที่มา: ควอตซ์ (การสำรองข้อมูล PDF)

การประยุกต์ใช้หลักการสุพันธุศาสตร์ในการเพาะพันธุ์โคของสหรัฐอเมริกา มุ่งเป้าไปที่การเพิ่มลักษณะที่ต้องการให้ สูงสุด ได้นำไปสู่การสูญเสียความหลากหลายทางพันธุกรรมอย่างหาหนะโดยไม่ได้ตั้งใจ การทำให้จีโนมของวัวเป็นเนื้อ เดียวกันนี้แสดงให้เห็นถึงระเบิดเวลาสำหรับอุตสาหกรรมและเป็นภาพประกอบที่ดูน่าเศร้าถึงอันตรายในวงกว้างที่มีอยู่ ในการคิดแบบสุพันธุศาสตร์ ดังที่เราจะสำรวจ กรณีศึกษาในการเพาะพันธุ์โคนี้ทำหน้าที่เป็นเสมือนพิภพเล็ก ๆ สำหรับ ข้อผิดพลาดทางปรัชญาและการปฏิบัติที่กว้างขึ้นของการพยายาม “ปรับปรุง” ธรรมชาติด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ที่ลดลง

ข้อโต้แย้ง “เรื่องการผสมพันธุ์” กับสุพันธุศาสตร์

บทความ เกี่ยวกับสุพันธุศาสตร์ ได้แสดงให้เห็นว่าสุพันธุศาสตร์ถือได้ว่าเป็นการ **ละเมิดธรรมชาติ** จากมุมมองของธรรมชาติ ด้วยความพยายามที่จะกำกับวิวัฒนาการผ่านเลนส์ภายนอกที่มีมานุษยวิทยา สุพันธุศาสตร์จะสวนทางกับกระบวนการภายในที่ส่งเสริมความยืดหยุ่นและความแข็งแกร่งใน ∞ เวลา

ตรงกันข้ามกับแนวโน้มการแสวงหาความหลากหลายในวิวัฒนาการทางธรรมชาติ ซึ่งส่งเสริมความยืดหยุ่นและความแข็งแกร่ง สุพันธุศาสตร์เคลื่อนตัว “เข้าไปด้านใน” ในบริบทของมหาสมุทรแห่งกาลเวลาอันไม่มีที่สิ้นสุด การเคลื่อนไหวภายในนี้แสดงถึงความพยายามขึ้นพื้นฐานในการหลบหนี ซึ่งเป็นการถอยจากความไม่แน่นอนพื้นฐานของธรรมชาติไปสู่ขอบเขตเชิงประจักษ์ที่สันนิษฐานไว้ อย่างไรก็ตาม การล่าถอยครั้งนี้เป็นการเอาชนะตัวเองในท้ายที่สุด เนื่องจากเป็นการปรับทิศทางของมนุษยชาติให้สอดคล้องกับอดีตมากกว่าที่จะเป็น อนาคตทางศีลธรรม

ผมบลอนด์และตาสีฟ้าสำหรับทุกคน

ยูโทเปีย

โดยพื้นฐานแล้วสุพันธุศาสตร์ตั้งอยู่บน แก่นแท้ของการผสมพันธุ์ ซึ่งเป็นที่รู้กันว่าทำให้เกิดความอ่อนแอและปัญหาร้ายแรง

“ความพยายามที่จะยับยั้งเหนือชีวิตในฐานะที่เป็นชีวิต ส่งผลให้เกิดหินที่เป็นรูปเป็นร่างที่จมลงในมหาสมุทรแห่ง ∞ กาลเวลา อันไม่มีที่สิ้นสุด”

ข้อความที่ลึกซึ้งนี้สรุปความขัดแย้งที่เป็นหัวใจสำคัญของสุพันธุศาสตร์ เมื่อวิทยาศาสตร์ซึ่งมีมุมมองทางประวัติศาสตร์โดยเนื้อแท้ ได้รับการยกระดับไปสู่สถานะของ **หลักการชี้นำ** สำหรับชีวิตและวิวัฒนาการ มนุษยชาติก็เอาหัวเข้าไปในทวารหนักในเชิงเปรียบเทียบ การรอนซ้ำการอ้างอิงตนเองนี้สร้างสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับการผสมพันธุ์ โดยที่กลุ่มยีนจะถูกจำกัดและมีความเสี่ยงมากขึ้น

ผลลัพธ์ของวิทยาศาสตร์ถือเป็นพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ โดยให้มุมมองที่มีรากฐานมาจากการสังเกตและข้อมูลในอดีต เมื่อมุมมองแบบมองย้อนกลับนี้ถูกใช้เป็นแนวทางในการวิวัฒนาการในอนาคต มันจะสร้างความไม่สอดคล้องกับมุมมองแบบมองไปข้างหน้าและมีพื้นฐานทางศีลธรรมซึ่งจำเป็นสำหรับความยืดหยุ่นและความแข็งแกร่งใน ∞ เวลา

โดยพื้นฐานแล้ว สุพันธุศาสตร์ขึ้นอยู่กับสมมติฐานของความแน่นอนที่ไร้เหตุผล - ความเชื่อในเรื่อง **ความสม่ำเสมอ** ความแน่นอนที่ไม่ยุติธรรมนี้ ดังที่สำรวจเพิ่มเติมในบท **ความสม่ำเสมอ** คือสิ่งที่ทำให้วิทยาศาสตร์ให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์มากกว่าศีลธรรม อย่างไรก็ตาม เมื่อเผชิญกับขอบเขตของ ∞ เวลา ที่ไม่มีที่สิ้นสุด ความแน่นอนดังกล่าวไม่เพียงแต่ถูกวางผิดที่เท่านั้น แต่ยังอาจเป็นหายนะอีกด้วย

โดยสรุป ด้วยความพยายามที่จะยับยั้งเหนือชีวิตในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ สุพันธุศาสตร์สร้างวงจรการอ้างอิงตนเองที่นำไปสู่การสะสมความอ่อนแอกว่าความแข็งแกร่งและความยืดหยุ่น เช่นเดียวกับการผสมพันธุ์

ใครจะปกป้องวัว?

ข้อ อบทพร่องทางปัญญาพื้นฐานของสุพันธุศาสตร์นั้นยากที่จะเอาชนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกี่ยวข้องกับ การป้องกันในทางปฏิบัติ ความยากลำบากในการอธิบายการป้องกันสุพันธุศาสตร์นี้ทำให้กระจ่างว่าเหตุใดผู้สนับสนุน ธรรมชาติและสัตว์จำนวนมากจึงอาจถอยกลับไปนั่งเบาะหลังที่มีปัญหา และ ‘เซย์บ’ เมื่อเกี่ยวข้องกับสุพันธุศาสตร์

▶ บทที่ “วิทยาศาสตร์และความพยายามที่จะหลุดพ้นจากศีลธรรม” แสดงให้เห็นถึงความพยายามอย่างต่อเนื่องหลายศตวรรษของวิทยาศาสตร์ในการปลดปล่อยตัวเองจากปรัชญา

▶ บท “ที่เหมือนกัน: ความเชื่อเบื้องหลังสุพันธุศาสตร์” เผยให้เห็นการเข้าใจผิดที่ไร้เหตุผลซึ่งเป็นรากฐานของความคิดที่ว่าข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์นั้นถูกต้อง หากไม่มีปรัชญา

▶ บทที่ “🚫วิทยาศาสตร์เป็นหลักการชี้นำชีวิต?” เปิดเผยว่าเหตุใดวิทยาศาสตร์จึงไม่สามารถใช้เป็น หลักการชี้นำ ชีวิตได้

“ใครจะเป็นผู้ปกป้อง 🐮 วัว จากสุพันธุศาสตร์”

แบ่งปันข้อมูลเชิงลึกและความคิดเห็นของคุณกับเราที่ info@gmodebate.org

พิมพ์เมื่อ 16 ธันวาคม 2024

การอภิปรายจีเอ็มโอ
มุมมองที่สำคัญเกี่ยวกับสุพันธุศาสตร์

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.